Living the Lotus

Buddhism in Everyday Life

4
2024
VOL. 223

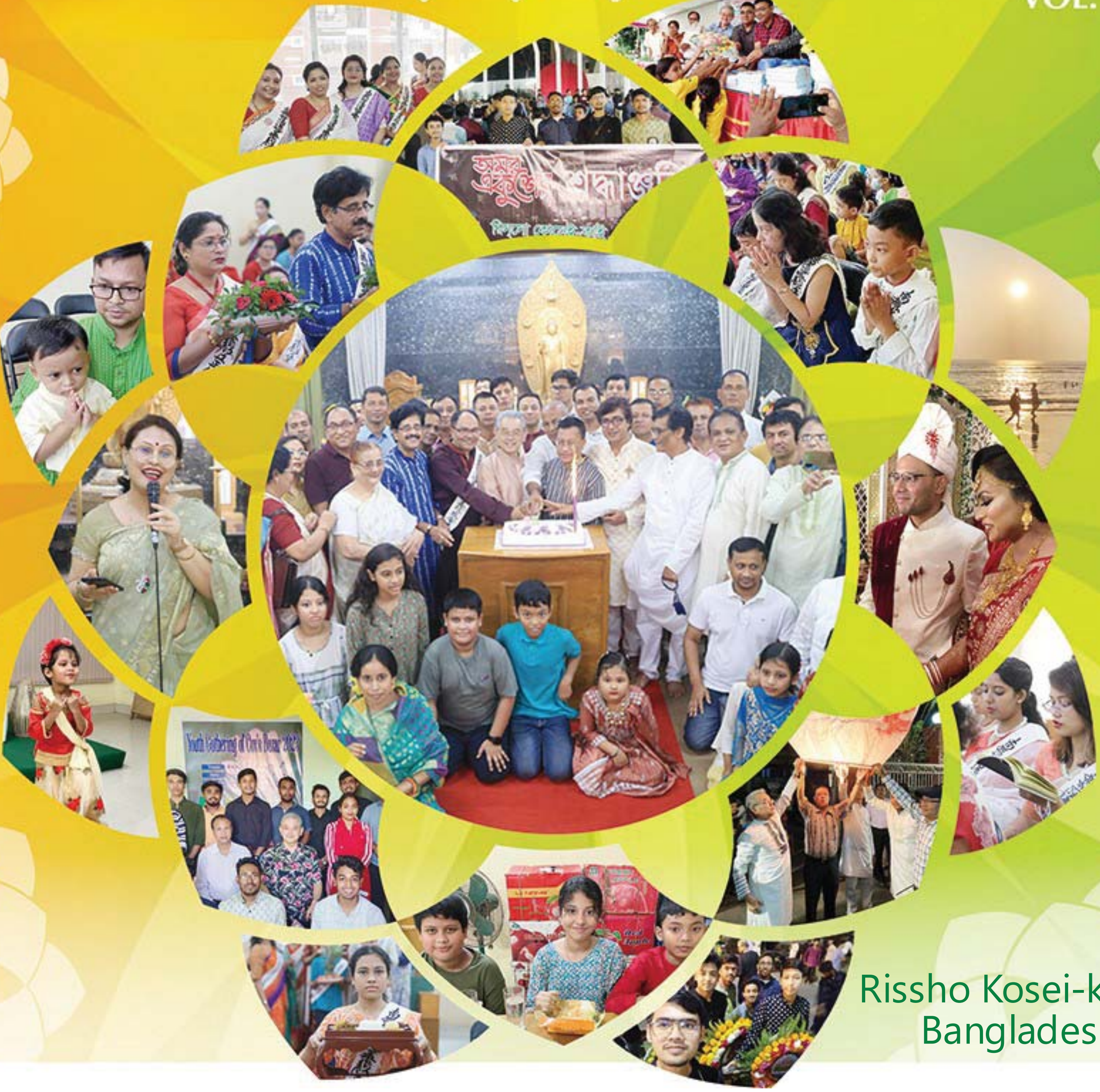

Rissho Kosei-kai of Bangladesh

Living the Lotus
Vol.222 (March 2024)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Penn Setharin
Living the Lotus is published monthly by Rissho Kosei-kai International, Fumon Media Center, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

រីហ្សូកូសេកៃគឺជាអង្គការចលនាពុទ្ធសាសនាសកលមួយដែលមានពុទ្ធបរិស័ទ ជាច្រើនមានជំនឿលើគម្ពីព្រះសូត្រផ្កាឈូកសដែលជាព្រះសូត្ររបស់ព្រះពុទ្ធសាសនាមួយដ៏សំខាន់។ ពុទ្ធបរិស័ទទាំងនោះ បានខិតខំអនុវត្តការបង្រៀន របស់ព្រះបរមគ្រូនៃយើងទៅក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃដូចជា នៅកន្លែងការ ងារឬនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគាត់ជាដើម។ជាពិសេសគឺខំប្រឹងអនុវត្តធ្វើយ៉ាងណាអោយពិភពលោកទទួលបានសុខសន្តិភាព។

អង្គការរីហ្សូកូសេកៃ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ 1983 ដោយ ស្ថាបនិក Nikkyo Niwano (1906-1999) និង, សហស្ថាបនាយិកា Myoko Naganuma (1889-1957) បច្ចុប្បន្នក្រោមការណែនាំពីលោកប្រធាន Nichiko Niwano សមាជិករីហ្សូកូ សេកៃទាំងអស់ក្នុងនាមជាពុទ្ធបរិស័ទបានកំពុងប្រឹងប្រែងយ៉ាងសកម្មក្នុងការចែករំលែកព្រះធម៌និងចូលរួមសកម្មភាពសន្តិភាពទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេសក្នុងកិច្ចសហការជាមួយមនុស្សគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន។

The title of this newsletter, *Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life*, conveys our hope of striving to practice the teachings of the Lotus Sutra in daily life in an imperfect world to enrich and make our lives more worthwhile, like beautiful lotus flowers blooming in a muddy pond. This newsletter aims to help people around the world apply Buddhism more easily in their daily lives.

"ទទួលយកអ្វីៗតាមលក្ខណៈធម្មជាតិរបស់វា"

ព្រះគ្រូនីវ៉ាណុ នីជិកុ
ព្រះប្រធានរីហ្សូកូសេកៃ

អ្វីទៅដែលហៅថាសច្ចៈ

នៅមាត់ទឹកជ្រោះដែលហូរធ្លាក់គគឹកចុះពីផ្ទាំងសិលាមក ប៉ប្រក់ព្រៃចេញត្រួយហើយ។រដូវផ្ការីកឈានជើងចូលមកហើយតើ។

នៅមាត់ទឹកជ្រោះដែលហូរយ៉ាងក្លៀវក្លាទម្លាក់ខ្លួនពីចន្លោះផ្ទាំងសីលា ព្រះអង្គម្ចាស់ស៊ីគី(៦៦៨-៧១៦) ដែលជាព្រះរាជបុត្រាទី៧នៃព្រះចៅអធិរាជតិនជីបានរកឃើញប៉ប្រក់ដែលជាតិណជាតិម្យ៉ាងកំពុងតែចេញត្រួយ។ទ្រង់ក៏បានតែងកំណាព្យនេះបង្ហាញសេចក្ដីរីករាយចំពោះការឈានចូលមកដល់នៃ

រដូវផ្ការីក។ កំណាព្យនេះបានត្រូវគេដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកម្រងពាក្យកាព្យ "ម៉ាំងយោស៊ូ" ដែលចងក្រងនៅជំនាន់ណារ៉ា(៧១០-៧៩៤) ។គឺជាកំណាព្យជប៉ុនដ៏ល្អប្រសើរមួយវគ្គដែលបានបន្សល់ទុកដល់យើងទាំងអស់គ្នាជាអនុជនជំនាន់ក្រោយបានក្រេបជញ្ជក់ពីទឹកចិត្តសប្បាយរីករាយដោយការចូលមកដល់នៃនិទាឃរដូវ។

គ្រាន់តែថាមនុស្សសម័យយើងនេះមិនអាចគយគន់ធម្មជាតិដោយភ្នែកដ៏ថ្លាឆ្វង់ឬក៏អាចទទួលយកអ្វីៗក្នុងលក្ខណៈពីធម្មជាតិនៃរបស់នោះដោយអំណរគុណឬដោយសេចក្ដីរីករាយឡើយ។កំណាព្យនេះប្រាប់យើងថាបេះដូងមនុស្សយើងសព្វថ្ងៃឡើងល្អក់កករ ហើយមិនពេញលេញដូចមនុស្សទាំងឡាយនៅជំនាន់នោះទេ។

និយាយអីចឹង នៅក្នុងគម្ពីរព្រះធម៌បុរាណដែលមានចារពីកិច្ចសន្ទនារបស់ព្រះសម្មា សម្ពុទ្ធនិងព្រាហ្មណ៍មានឃ្លាមួយចែងថា៖ចំពោះតថាគតការគោរពសច្ចៈគឺជាការជម្រះស្មៅ។ពោលគឺថាចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធការគោរពសច្ចៈប្រៀបបាននឹងការជម្រះស្មៅនៃកសិករដែលភ្ជួររាស់ដីស្រែចំការដូច្នេះដែរ។

តើ "សច្ចៈ" នោះសំដៅទៅលើអ្វីទៅ?ហើយតើ "ការគោរព" មានន័យថាម៉េច?

នៅពេលដែលយើងឮពាក្យថា "សច្ចៈ" យើងក៏គិតដល់ពាក្យ "សច្ចធម៌" មុនគេ។ដោយសារតែព្រះពុទ្ធសាសនាឱ្យតម្លៃទៅលើការភ្ញាក់រលឹកពីសច្ចធម៌នៃបុគ្គលម្នាក់ៗយើងអាចគិតបានថាពាក្យថា "ការគោរពសច្ចៈគឺការរស់នៅដោយដើរតាមគន្លងនៃសច្ចធម៌" ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងវចនានុក្រមព្រះពុទ្ធសាសនា ពាក្យថា "សច្ចៈ" មានន័យថា "លក្ខណៈពីធម្មជាតិនៃអ្វីៗ" ។យោលតាមការពន្យល់នេះយើងគោងតែមើលទៅអ្វីៗដោយមិនបញ្ចូលមនោសញ្ចេតនាស្រឡាញ់ឬស្អប់ទេ គឺទទួលយក "រូបរាងនិងលក្ខណៈពីធម្មជាតិនៃអ្វីទាំងនោះ" នោះហើយដែលហៅថា "គោរពសច្ចៈ" នោះ ហើយព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធក៏លោកគោរពសច្ចៈកុំឱ្យស្មៅចង្រៃដែលជាកិលេសចូលមកដុះនៅក្នុងបេះដូងហើយរារាំងការគោរពនោះបាន។

ចាប់ផ្ដើមពីកិច្ចប្រតិបត្តិរៀងៗអាយផ្ដោះទៅរកបញ្ហានៃពិភពលោក

និយាយអឺចឹងនៅឆ្នាំដែលចាប់កសាងព្រះវិហារនៅកន្លែងប្រតិបត្តិព្រះធម៌នៅណេម៉ូតូនៅថ្ងៃទី៤ខែមីនារបស់សមាគមយើងបើគិតពីឥឡូវនេះទៅរយៈពេល៦០ឆ្នាំបានកន្លងទៅហើយ កៃស្ទូសាម៉ាលោកបានមានសង្ឃដីកាថា “សមាគមសាសនាមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅពេលដែលព្រះវិហារមួយកើតឡើង” ។ គឺព្រះអង្គចង់ប្រាប់យើងថាមានអាគារធំ មិនមែនមានន័យថា សមាគមសាសនាមានភាពចាស់ទុំនោះទេ ហើយការសាងសង់ព្រះវិហារក៏មិនមានន័យថា សមាគមសាសនាមានភាពចាស់ទុំដែរ ផ្ទុយទៅវិញ គឺជាសមាគមសាសនាដែលពុទ្ធបរិស័ទម្នាក់ៗមកប្រមូលផ្ដុំប្រជុំគ្នារៀនធម៌របស់ព្រះពុទ្ធ ដោយភាពសប្បាយរីករាយ សុភាពរាបសានិងសម្រួម ផ្ដល់ភាពកក់ក្ដៅ និងថាមពលយ៉ាងជ្រាលជ្រៅទៅដល់បេះដូងរបស់មនុស្សក្នុងសហគមន៍ និងសង្គម។

ក្នុងន័យនេះយើងឃើញនូវសារសំខាន់ នៃការបន្តសកម្មភាព “ចលនាផ្ដល់អាហារមួយពេល” ដែលសមាគមយើងបានធ្វើជាយូរឆ្នាំមកហើយ។ចលនានេះត្រូវបានអនុវត្តដំបូងដោយសមាជិកនៃក្រុមយ៉ាម៉ាតូយ៉ាម៉ានៃស្វូរ៉ុគឺស៊ីនតូ (Shoroku Shinto Yamatoyama) ។ពួកគេបានប្រតិបត្តិបេះដូងនៃក្ដីមេត្តារបស់ពួកគេដោយឱ្យមនុស្សម្នាក់ៗបរិច្ចាគចំនួនទឹកប្រាក់ដែលពួកគេតមអាហារបីបួនដងក្នុងមួយខែមកសមា គមហើយសកម្មភាពនេះបង្កើតផលជាការរួមចំណែកដល់សង្គម។ យើងសង្ឃឹមថាពីនេះតទៅមុខក៏នឹងបន្តសកម្មភាពនេះដែរ។

លើសពីនេះទៀតការចូលរួមសន្ទនាក្នុងគោលបំណងដោះស្រាយបញ្ហាសកលលោកក្នុងសន្និសីទពិភពលោកនៃអ្នកសាសនាសម្រាប់សន្តិភាព ជាមួយមិត្តសាសនាដែលអាចជម្នះលើសាសនាព្រមទាំងនិកាយផ្សេងៗបាននោះ លុះត្រាតែបុគ្គលម្នាក់ៗដែលមករួមប្រជុំក្នុងកិច្ចប្រជុំមានភាពរាបសា អត់ធ្មត់ និង ភាពថ្លៃថ្នូរ ទើបអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន។ យើងមានមោទនភាពចំពោះការកសាងជាគ្រឹះទុកឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាដោយព្រះស្ថាបនិកកៃស្ទូសាម៉ា ។ ក៏ប៉ុន្តែដើម្បីធានាឱ្យសកម្មភាពបែបនេះមិនឈប់ត្រឹមតែជានិមិត្តសញ្ញានោះ យើងត្រូវចងចាំជានិច្ចនូវភាពថ្លៃថ្នូរ និងប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធគឺ មេត្តាករុណាហើយធ្វើសកម្មភាព។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធក៏បានមានពុទ្ធដីកាដែរថា “អ្នកដែលចេះសម្រួមនិងស្គាល់ខ្មាសនៅក្នុងកិច្ចការគ្រប់យ៉ាងអាចការពារខ្លួនឯងបាន” ។

នៅពេលដែលយើងទទួលយក “ខ្លួនឯង” នេះថាជា “ខ្លួនឯងដែលផ្ជាប់ទៅជាមួយទៅនឹងសកលលោកទាំងមូល” យើងនឹងកាន់ តែយល់ដឹងច្បាស់ពីសារៈសំខាន់នៃការ

សម្រួម កាយនិងពាក្យសម្ដី ហើយយើងគិតថាយើងម្នាក់ៗដែលរស់នៅគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃពិភពលោក គួរតែសម្រួមទាំងកាយវិការ និងការនិយាយស្ដីផងដែរ។

From *Kosei*, April 2024

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

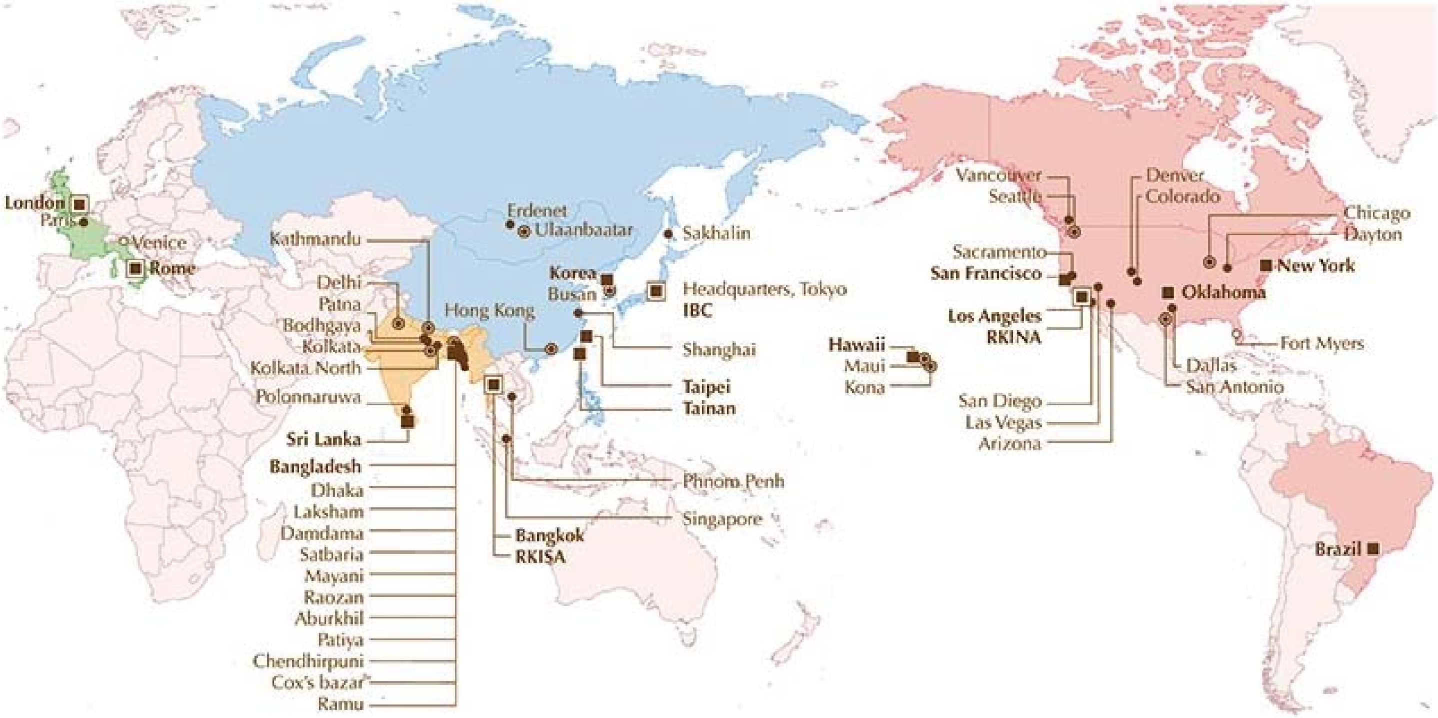

Information about local Dharma centers	facebook	twitter

We welcome comments on our newsletter Living the Lotus: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp